

Ekonomisk kommentar

Kartläggning av sammanlänkningen mellan svenska kreditinstitut – Inhemska exponeringar

Marianna Blix Grimaldi, Lukas Guan Hallquist,
Jieying Li, Samuel Namér, Anna Seim

NO 1 2026, 1 april

Innehållsförteckning

Innehållsförteckning	2
1 Inledning	3
2 Data	4
3 Typer av stora exponeringar	5
4 De svenska kreditinstitutens nätverksstruktur utifrån stora exponeringar	7
5 Identifiering av nyckelbanker i det svenska banknätverket	10
6 Slutsats	11
Referenser	11
BILAGA	12

Sammanfattning

Marianna Blix Grimaldi, Lukas Guan Hallquist, Jieying Li, Samuel Namér, Anna Seim¹

Anna Seim är vice riksbankchef. Marianna Blix Grimaldi, Lukas Guan Hallquist, Jieying Li och Samuel Namér arbetar vid Riksbankens avdelning för finansiell stabilitet.

I denna ekonomiska kommentar visualiserar vi sammanlänkningarna mellan svenska kreditinstitut med hjälp av tillsynsdata från COREP (Common Reporting) om stora exponeringar. Vi kartlägger de bilaterala kopplingarna i nätverket av svenska kreditinstitut, med fokus på inhemska exponeringar. Denna kommentar ingår i ett bredare forskningsprojekt om sammanlänkning. Centrala frågor som utländska exponeringar och spridningsrisk kommer att undersökas i framtida arbeten.

Våra resultat tyder på att det svenska banksystemet utgör ett koncentrerat nätverk, där de stora svenska bankerna spelar en central roll och fungerar som viktiga mellanhänder som kanaliserar exponeringar genom hela systemet. Sammanlänkningen drivs främst av skuldexponeringar, vilket återspeglar de svenska bankernas innehav av varandras säkerställda obligationer. Kombinationen av hög nätverkstäthet och koncentrerade beroenden ökar risken för att chocker sprider sig snabbt, vilket i sin tur ökar sannolikheten för spridningseffekter och spridningsrisk. Identifieringen av dessa risker och potentiell spridningsrisk inom nätverket kommer att behandlas i kommande analyser.

1 Inledning

Sammanlänkningen mellan finansiella mellanhänder har beskrivits som ett tveeggt svärd: den kan förbättra riskdelningen och marknadseffektiviteten, men den kan också snabbt sprida stress genom det finansiella systemet. Under de senaste decennierna har det svenska finansiella systemet präglats av en ökande sammanlänkning mellan institutioner, marknader och över gränser. Sammanlänkningarna har därför blivit en viktig stabilitetsfråga för beslutsfattare och en avgörande faktor i utformningen av finansiell stabilitetspolitik.

För att bättre förstå hur institutionerna inom det svenska banksystemet är sammanlänkade använder vi tillsynsdata från COREP-rapporteringen om stora exponeringar för att kartlägga sammanlänkningen mellan svenska kreditinstitut med hjälp av bilaterala exponeringar. Analysen är beskrivande och syftar till att visualisera och identifiera viktiga egenskaper hos nätverket av svenska kreditinstitut. I kommande kompletterande studier kommer vi att bedöma potentiella risker och analysera kanaler för spridningsrisk inom nätverket.

¹ Författarna vill tacka David Forsman och Olof Sandstedt för deras värdefulla synpunkter. De åsikter som framförs i den ekonomiska kommentaren är författarnas egna och kan inte betraktas som ett uttryck för Riksbankens ståndpunkt i de aktuella frågorna.

I den här artikeln fokuserar vi uteslutande på inhemska exponeringar. Svenska kreditinstituts utländska exponeringar, liksom exponeringar mot andra sektorer såsom icke-finansiella företag, hushåll och den offentliga sektorn, kommer att behandlas i framtida analyser. Genom att kartlägga sammanlänkningarna mellan svenska kreditinstitut konstruerar vi en omfattande, datadriven representation av banksystemet som gör det möjligt för oss att identifiera koncentrationer, centrala institutioner och sårbarheter. Denna kartläggning är inte enbart illustrativ; den utgör grunden för efterföljande kvantitativ analys i syfte att bedöma risker.

2 Data

COREP är ett standardiserat regelverk för rapportering inom Europeiska unionen som är utformat för att övervaka solvens-, kredit-, marknads- och operativa risker hos banker och värdepappersföretag. Rapporteringen enligt COREP Large Exposures (LE) kräver att banker redovisar exponeringar som överstiger en viss regleringsgräns. Enligt Finansinspektionens definition räknas en exponering mot en enskild motpart som en stor exponering om den överstiger 10 procent av institutets primärkapital, överstiger 300 miljoner euro eller rankas bland de tio största exponeringarna i institutets portfölj. Rapporteringen sker kvartalsvis och innehåller detaljerad information om kunder med inbördes anknytning samt värdet och typen av varje exponering.

En viktig fördel med COREP-uppgifterna om stora exponeringar är deras höga detaljnivå. Eftersom de omfattar samtliga svenska kreditinstitut – både stora och små – ger de en unik helhetsbild av beroendeförhållandena mellan instituten. I denna studie fokuserar vi på de inhemska kopplingarna mellan svenska kreditinstitut och begränsar exponeringarnas motparter till enbart inhemska kreditinstitut. Exponeringarna i vårt urval redovisas brutto och omfattar både direkta och indirekta exponeringar gentemot varandra. Exponeringarna kan delas upp efter typ och omfattar skuldinstrument (interbanklån och innehav av räntebärande värdepapper), aktier, derivat² och poster utanför balansräkningen. För att öka tydligheten och synliggöra bilaterala relationer som annars skulle vara svåra att urskilja illustrerar vi nätverksstrukturen mellan bankgrupper organiserade efter storlek. Mer specifikt klassificerar vi kreditinstituten som stora, medelstora eller små enligt de kriterier som fastställts av Finansinspektionen (2025).³

Urvalet omfattar 109 svenska kreditinstitut under perioden andra kvartalet 2021 till tredje kvartalet 2025. Uppgifterna omfattar 3 stora banker, 15 medelstora banker och 91 små banker. Det svenska banksystemets totala tillgångar uppgår till cirka 14,3 biljoner svenska kronor⁴, vilket motsvarar cirka 200 procent av Sveriges BNP. Detta ligger under EU-genomsnittet på cirka 250 procent, men är betydligt högre än i USA, där banksystemets tillgångar uppgår till cirka 80 procent av BNP. Under urvalsperioden

² Derivatvärdena är nettovärden.

³ Stora banker omfattar de tre största svenska bankerna. Medelstora banker avser banker i tillsynskategori 2 och 3. Små banker avser banker i tillsynskategori 4. Alla banker behandlas som anonymiserade institut i vår analys.

⁴ Statistiken baseras på juridisk enhetsnivå, så utländska dotterbolag till svenska banker ingår inte.

identifierar vi 734 unika bilaterala stora exponeringar bland svenska kreditinstitut. Totalt uppgår dessa exponeringar till 674 miljarder kronor (tabell 1).

Tabell 1 Sammanfattande statistik över data om stora exponeringar

	Antal institut	Totala tillgångar	Primärkapital	Antal unika exponeringar	Totala exponeringar
Stora banker	3	9 449	518	23	156
Medelstora banker	15	3 849	182	87	407
Små banker	91	1 002	117	624	111
Alla banker	109	14 300	818	734	674

Anmärkningar. Totala tillgångar, primärkapital och totala exponeringar anges i miljarder svenska kronor.

3 Typer av stora exponeringar

Vid uppdelning efter instrumenttyp står skuldinstrument för de flesta stora exponeringarna inom alla bankgrupper och motparter (tabell 2). Skuldinstrument omfattar lån, utlåning och innehav av räntebärande värdepapper enligt COREP-rapporteringsstandarderna, men datauppsättningen för stora exponeringar anger endast det totala exponeringsbeloppet för skuldinstrument och gör det inte möjligt att skilja mellan interbanklån och innehav av räntebärande värdepapper. Aggregerad statistik över interbanklån och innehav av säkerställda obligationer (figur 1) visar dock att de genomsnittliga interbanklånen uppgår till cirka 150 miljarder kronor, vilket är betydligt mindre än interbankinnehaven av säkerställda obligationer (cirka 400 miljarder kronor). Detta tyder på att sammanlänkningen mellan svenska kreditinstitut när det gäller skuldexponeringar främst återspeglar investerings- och finansieringskopplingar som härrör från innehav av säkerställda obligationer mellan banker snarare än kortfristig likviditetshantering genom interbankutlåning.

När det gäller aktieexponeringar i tabell 2 finns en siffra som förtjänar uppmärksamhet. Det är exponeringen på 18,1 miljarder kronor från små banker till stora banker. Denna siffra drivs av små sparbanker som historiskt sett varit en del av, och fortfarande innehar aktier i, Swedbank.

Derivat är den instrumenttyp som har den minsta exponeringen. Den totala derivatexponeringen för alla banker uppgår till 20,3 miljarder kronor, endast 3 procent av de totala stora exponeringarna för alla instrument (674 miljarder kronor).

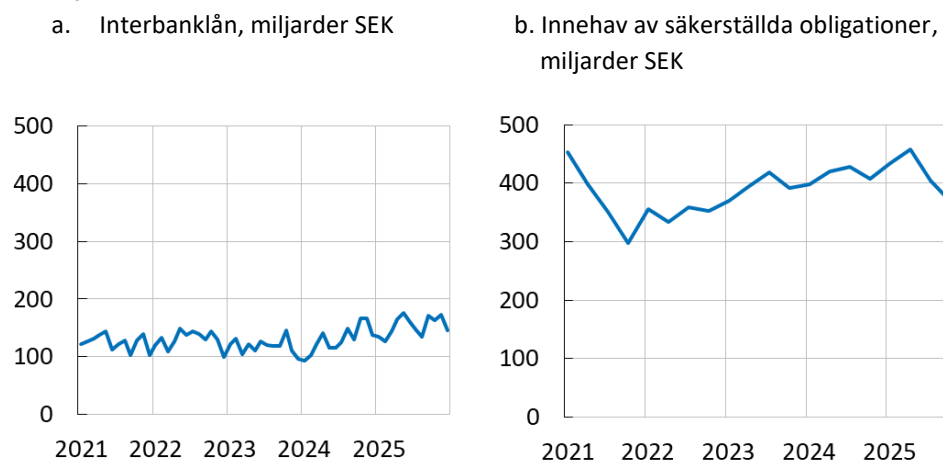
När det gäller exponeringar utanför balansräkningen är det de medelstora bankerna som har det största beloppet, 52,7 miljarder kronor, vilket motsvarar 77 procent av den totala exponeringen utanför balansräkningen på 68 miljarder kronor bland alla kreditinstitut. Även de stora bankerna har betydande exponeringar mot olika bankgrupper, men storleken på deras exponeringar är inte i samma skala som de medelstora bankernas.

Tabell 2 Stora exponeringar bland svenska kreditinstitut per instrumenttyp

Miljoner SEK	Motparter			
	Alla banker	Stora banker	Medelstora banker	Små banker
Exponeringar i banksystemet				
Totala exponeringar	674 419	266 703	382 554	25 162
Skuldinstrument	564 081	234 106	314 041	15 934
Egenkapitalinstrument	21 800	18 351	1 089	2 361
Derivat	20 342	12 630	7 652	60
Poster utanför balansräkningen	68 196	1 616	59 773	6 807
Exponeringar stora banker				
Totala exponeringar	156 421	71 132	75 748	9 540
Skuldinstrument	132 110	64 079	63 493	4 538
Egenkapitalinstrument	1 361	3	1 070	288
Derivat	9 193	5 552	3 584	56
Poster utanför balansräkningen	13 757	1 498	7 600	4 659
Exponeringar medelstora banker				
Totala exponeringar	407 462	117 433	285 453	4 576
Skuldinstrument	344 717	111 622	229 219	3 876
Egenkapitalinstrument	355	205	0	150
Derivat	9 665	5 598	4 067	0
Poster utanför balansräkningen	52 725	9	52 166	549
Exponeringar små banker				
Totala exponeringar	110 537	78 137	21 353	11 046
Skuldinstrument	87 254	58 405	21 328	7 520
Egenkapitalinstrument	20 084	18 142	18	1 923
Derivat	1 485	1 481	0	4
Poster utanför balansräkningen	1 715	109	7	1 599

Anmärkningar. Exponeringsbeloppet för samtliga banker motsvarar summan av exponeringsbeloppen för stora, medelstora och små banker.

Figur 1 Totala interbanklån och innehav av säkerställda obligationer i det svenska banksystemet

Källor: Statistiska centralbyrån och Riksbanken

4 De svenska kreditinstitutens nätverksstruktur utifrån stora exponeringar

I detta avsnitt illustrerar vi sammanlänkningen mellan svenska kreditinstitut genom att presentera den nätverksstruktur som framgår av bilaterala exponeringar mellan olika bankgrupper.

För att få analytiskt mer robusta indikatorer på bankernas sårbarhet normaliserar vi de bilaterala exponeringarna mot varje instituts primärkapital. Även om de absoluta nivåerna på stora exponeringar fångar upp graden av kreditkoncentration, ger de begränsad insikt i bankens förmåga att absorbera potentiella förluster. Genom att skala exponeringarna mot primärkapitalet kopplas de till institutets underliggande motståndskraft, vilket ger ett mer informativt mått på sårbarhet som gemensamt återspeglar koncentrations- och kreditrisker samt tillräckligheten hos den förlustabsorberande kapitalbasen.

Det mest framträdande empiriska draget i nätverket är förekomsten av heterogenitet i två dimensioner. För det första återspeglar *nodernas heterogenitet* skillnader i institutionernas genomsnittliga primärkapital, vilket illustreras av nodernas storlek (prickar) i figur 2. För det andra avser *kanternas heterogenitet* mångfalden hos de sammankopplande kanterna (linjerna) vad gäller omfattningen av de bilaterala exponeringarna. Anslutande linjer representerar rikttningsberoenden och, som diskuterats ovan, skalas de efter institutionens Tier 1-kapital för att bättre återspegla skillnader i riskbärande kapacitet mellan institutioner som kanske inte framgår av de nominella exponeringarna enbart. Pilarna pekar mot motpartsinstitutionerna för exponeringarna; för skuldinstrument pekar pilen till exempel mot låntagaren. Med andra ord är

den nod från vilken pilen utgår långivaren och bär därmed kreditrisken. De inkommande och utgående flödena mellan de två anslutna instituten visas utan nettnig. I detta fall kan vi för varje institut skilja mellan både de inåtriktade exponeringarna, som indikeras av kanter med pilar som pekar mot noden, och de utåtriktade exponeringarna, som indikeras av kanter med pilar som utgår från noden. Institutens namn representeras av bokstavskombinationer, där stora institut tilldelas enbokstavsnamn, medelstora institut tvåbokstavsnamn och små institut trebokstavsnamn.

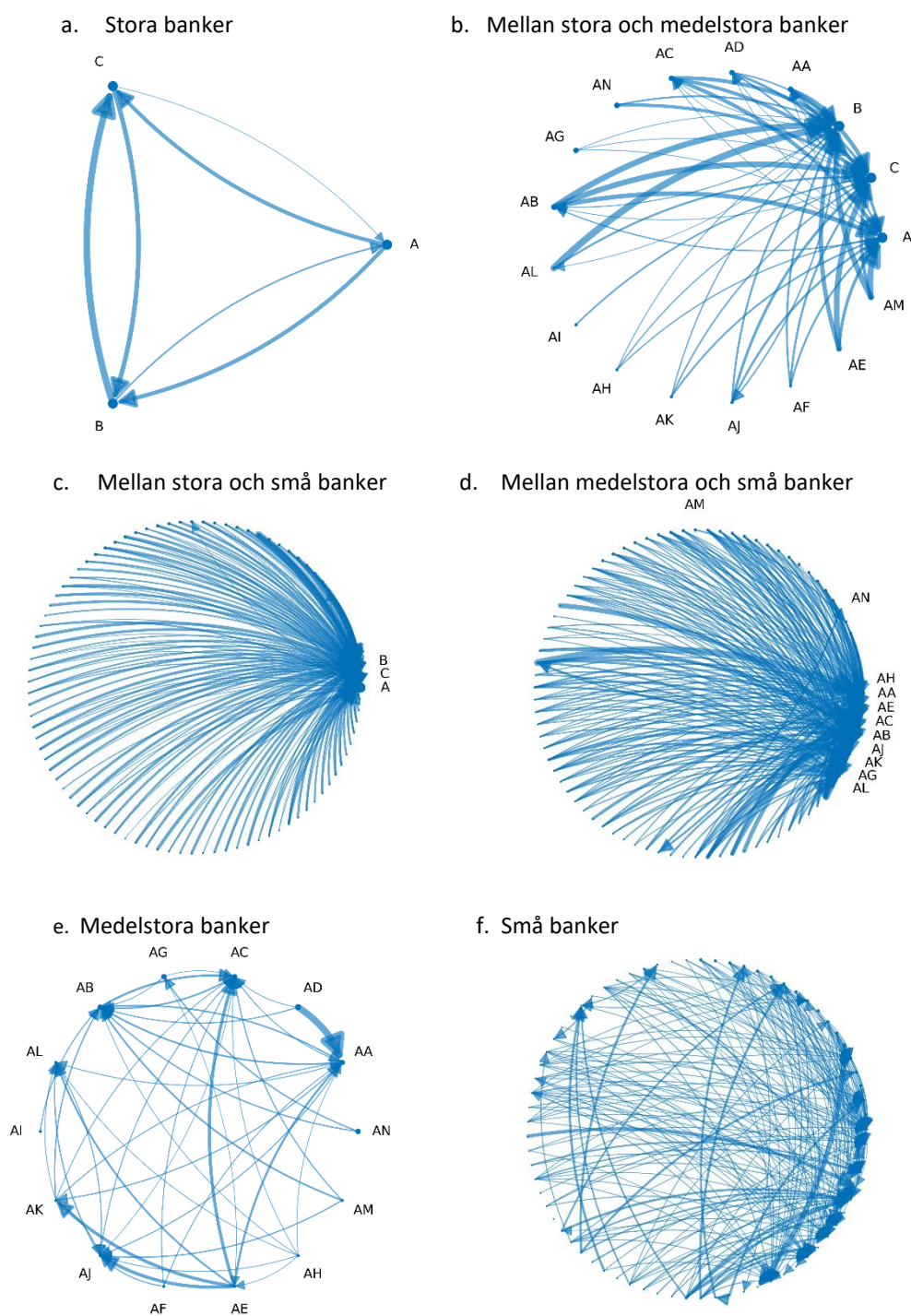
De stora exponeringarna bland svenska kreditinstitut bildar ett nätverk som kännetecknas av en kärna-periferistruktur. Detta drag resulterar också i ett relativt glest nätverk, där 6,4 procent av alla möjliga bilaterala kopplingar har realiserats. Detta är jämförbart med banknätverket i euroområdet (se Covi et al. 2022).

Ett gemensamt drag hos nätverk som kopplar samman olika grupper av kreditinstitut är en koncentration av exponeringar mot större institut. Nätverket mellan stora och medelstora institut (figur 2b) visar till exempel att de flesta exponeringarna har sitt ursprung i medelstora kreditinstitut och är riktade mot stora kreditinstitut. Ett liknande mönster gäller i nätverket som förbinder stora och små banker (figur 2c) samt medelstora och små institut (figur 2d). Däremot uppvisar nätverk inom samma bankgrupp en mer spridd och mindre koncentrerad struktur. Även om vissa institut har fler inått- eller utåtriktade exponeringar än andra inom samma grupp, är beroendena i allmänhet mer jämnt fördelade.

Eftersom skuldinstrument står för majoriteten av de stora exponeringarna inom alla bankgrupper och motparter illustrerar vi även nätverken mellan olika bankgrupper, med fokus uteslutande på dessa exponeringar. Som framgår av figur A1 i bilagan speglar nätverken baserade på exponeringar i skuldinstrument nätverken för de totala exponeringarna (figur 2), vilket återspeglar skuldens centrala roll för att forma interbankförbindelserna.

För andra instrumenttyper uppvisar nätverken generellt en struktur som liknar den för de totala exponeringarna för respektive bankgrupp, men med lägre täthet, med två undantag – derivaten och exponeringarna utanför balansräkningen bland medelstora banker. Som framgår av figur A2a i bilagan består nätverket bland medelstora banker för derivatexponeringar av en enda koppling mellan två banker, där exponeringen uppgår till 4 miljarder kronor enligt tabell 2. På samma sätt är nätverksstrukturen bland medelstora banker för exponeringar utanför balansräkningen (figur A2b i bilagan) också extremt enkel och består endast av tre kopplingar. Dessa två nätverk indikerar en hög grad av koncentration bland medelstora banker när det gäller derivat och exponeringar utanför balansräkningen.

Figur 2. Nätverksillustration av totala bilaterala exponeringar bland svenska kreditinstitut

Anmärkningar. Varje nod representerar ett svenskt kreditinstitut. Nodens storlek representerar det genomsnittliga Tier 1-kapitalet för motsvarande institut under observationsperioden 2021K2–2025K3. Den pilförsedda linjen från institut A till institut B representerar genomsnittet av kvoten mellan de totala bruttoexponeringarna från institut A till institut B och Tier 1-kapitalet under observationsperioden 2021K2–2025K3.

5 Identifiering av nyckelbanker i det svenska banknätverket

Utöver att visualisera nätverksstrukturen identifierar vi nyckelbanker i det svenska banknätverket genom kvantitativa mått på så kallad *nodcentralitet*, som mäter varje nods betydelse i nätverket. I denna analys förblir bankerna anonymiserade.

Vi följer Marmulla och Brandes (2026) metod och använder tre olika mått på centralitet: mellanliggande centralitet, egenvektorscentralitet och PageRank. Mellanliggande centralitet identifierar noder som fungerar som broar i nätverket och kopplar samman andra noder genom att de ligger på de kortaste vägarna (geodetiska linjer) mellan dem. Egenvektorscentralitet identifierar en nod som central om den pekar mot andra centrala noder. Detta innebär att det som spelar roll i ett nätverk inte bara är antalet anslutningar en nod har, utan också betydelsen av angränsande noder. PageRank är en modifierad version av egenvektormåttet som vanligtvis används i nätverk med svagare kopplingar.⁵ Precis som med egenvektormåttet är en nod central om den är ansluten till andra centrala noder enligt PageRank-måttet.

Tabell 3 visar de fem banker som identifierats som de viktigaste i det svenska banksystemet baserat på de mått på centralitet som diskuterats ovan. Analysen tyder på att stora banker spelar den viktigaste rollen när det gäller att kanalisera kapitalflöden i det svenska banknätverket. Med undantag för den lilla banken ADW, som rankas mycket högt enligt mellanliggande centralitet, rankas de tre storbankerna som de viktigaste institutionerna enligt olika mått på centralitet. ADW rankas högst enligt mellanliggande centralitet eftersom den har exponeringar mot många små banker, om än med mycket små belopp (mindre än 100 000 kronor),⁶ och därmed fungerar som en bro mellan en storbank och andra småbanker. Ekonomiskt sett är det dock osannolikt att ADW är systemviktig med tanke på storleken på dess exponeringar.

Tabell 3: Nyckelbanker identifierade enligt centralitetsmått

Centralitetsmått	Rank 1	Rank 2	Rank 3	Rank 4	Rank 5
Mellanliggande	ADW	C	B	A	ADE
Egenvektor	C	B	A	AC	AB
PageRank	B	C	A	AC	AB

Anmärkningar. Mellanliggande centralitet: en nod är central om den ligger på de kortaste vägarna mellan andra noder. Egenvektor-centralitet: en nod är central om den pekar mot andra centrala noder. PageRank-centralitet: i nätverk som inte är starkt sammanlänkat är en nod central om den är kopplad till andra centrala noder. Institutionerna har samma beteckningar som etiketter i figur 2.

⁵ I ett starkt sammanlänkat nätverk är varje nod kopplad till alla andra noder i nätverket.

⁶ ADW-banken är en finansieringsgren för ett stort företag och är beroende av leasingintäkter.

6 Slutsats

Det svenska banksystemet uppvisar, när det visualiseras i termer av stora exponeringar mellan institutioner, betydande komplexitet och heterogenitet. Vår analys visar att de stora bankerna spelar en central roll och fungerar som viktiga mellanhänder, som potentiellt kan kanalisera exponeringar inom systemet. När det gäller exponeringstyper drivs sammanlänkningen mellan svenska kreditinstitut främst av skuldinstrument, huvudsakligen inbördes innehav av säkerställda obligationer.

Denna ekonomiska kommentar är ett första försök att illustrera och kvantifiera nätverket av svenska kreditinstitut med hjälp av data om stora exponeringar. Den ger en bakgrund till framtida kvantitativ analys av systemrisk och potentiell spridningsrisk inom den svenska banksektorn.

Referenser

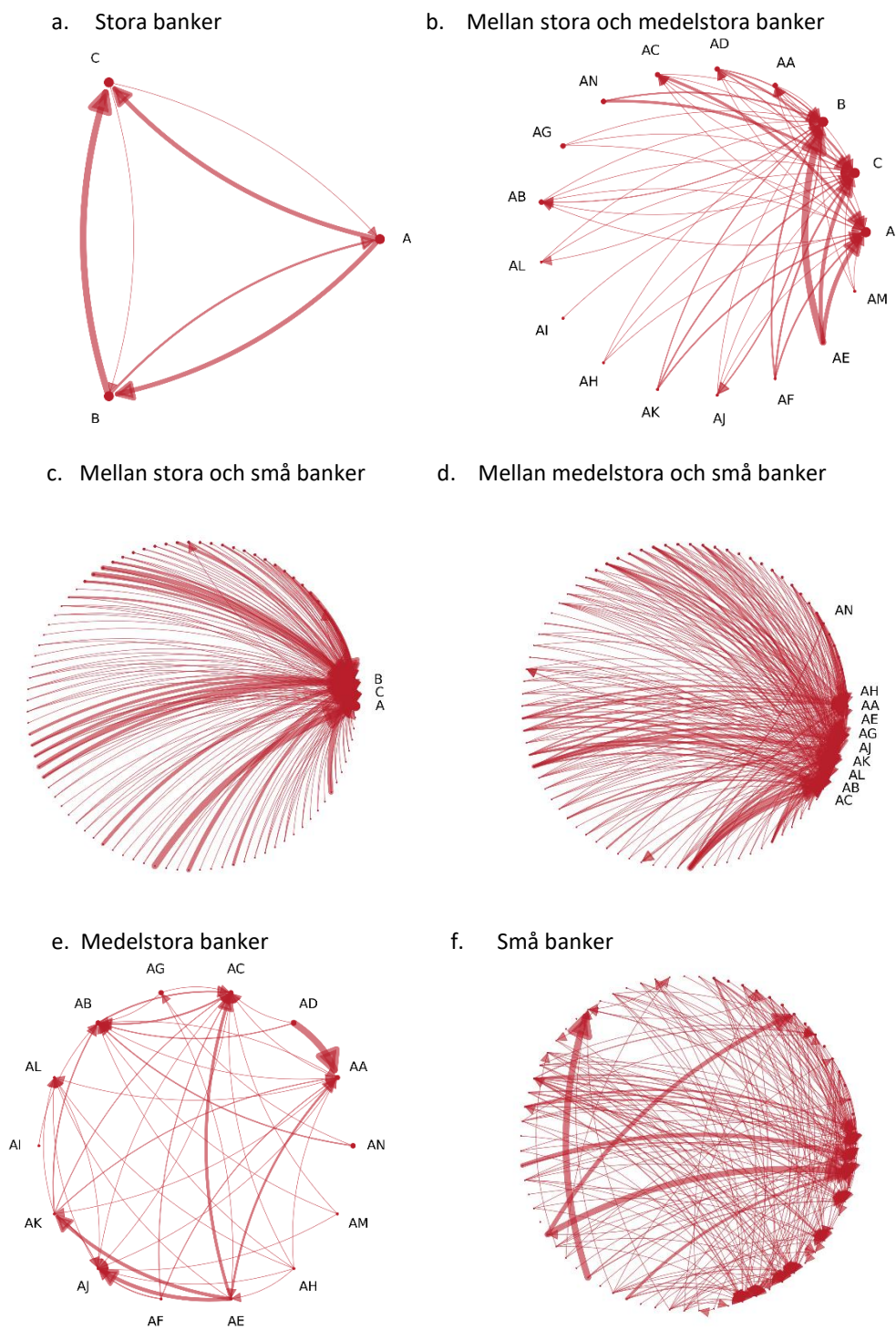
Covi, G., Gorpe, M.Z. & Kok, C. (2021). CoMap: Mapping contagion in the Euro area banking sector. *Journal of Financial Stability* Vol. 53, 2021, 100814.

Marmulla, G. & Brandes, U. (2026). Centrality in directed networks. *Social Networks*. Vol. 86, juli 2026, s. 23–24.

Finansinspektionen (2025). Tillsynskategorisering av svenska kreditinstitut och utländska kreditinstituts svenska filialer för 2026. *Promemoria*. FI dnr 25-18277.

BILAGA

Figur A1 Nätverksillustration av bilaterala exponeringar i skuldinstrument bland svenska kreditinstitut

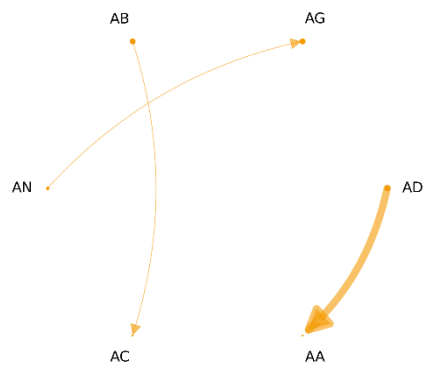

Figur A2 Nätverksillustration av bilaterala exponeringar i derivat och utanför balansräkningen bland medelstora banker

a. Derivat, medelstora banker
stora banker

b. utanför balansräkningen, medel-
stora banker

SVERIGES RIKSBANK

Tel. 08 - 787 00 00

registratorn@riksbank.se

www.riksbank.se

PRODUKTION SVERIGES RIKSBANK